

Határozatok Tára

C-327/13. sz. ügy

**Burgo Group SpA
kontra
Illochroma SA
és
Jérôme Theetten**

(a Cour d'appel de Bruxelles [Belgium] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés — Fizetéseképtelenségi eljárás — A »telephely« fogalma — Társaságcsoport — Telephely — Másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindításához való jog — Követelmények — A másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindításának kérelmezésére jogosult személy”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (első tanács), 2014. szeptember 4.

1. *Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés — Fizetéseképtelenségi eljárás — 1346/2000 rendelet — A fizetéseképtelenségi eljárás megindítására kiterjedő nemzetközi joghatóság — Másodlagos eljárás — A székhelye államának területén telephellyel rendelkező adós — A telephely fogalma — Jogalanyisággal rendelkező telephely — Bennfoglaltság — Szempontok*

(1346/2000 tanácsi rendelet, 2. cikk, h) pont és 3. cikk, (2) bekezdés)

2. *Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés — Fizetéseképtelenségi eljárás — 1346/2000 rendelet — A fizetéseképtelenségi eljárás megindítására kiterjedő nemzetközi joghatóság — Másodlagos eljárás — Másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindításának kérelmezésére jogosult személyek — A nemzeti jogra tekintettel történő értékelés — Azon hitelezőkre való korlátozás, akiknek a lakóhelye, vagy székhelye az érintett telephely tagállamában található, illetve akiknek a követelése e telephely működéséből fakad — Megengedhetetlenség*

(1346/2000 tanácsi rendelet, 29. cikk, b) pont)

3. *Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés — Fizetéseképtelenségi eljárás — 1346/2000 rendelet — A fizetéseképtelenségi eljárás megindítására kiterjedő nemzetközi joghatóság — Másodlagos eljárás — A fő fizetéseképtelenségi eljáráshoz képest másodlagos eljárás megindítása — Célszerűségi követelmények figyelembevétele — A nemzeti jog alkalmazása — Feltételek*

(1346/2000 tanácsi rendelet)

1. A fizetéseképtelenségi eljárásról szóló 1346/2000 rendelet 3. cikkének (2) bekezdését akként kell értelmezni, hogy valamely társaságnak a székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban történő felszámolása keretében e társaság egy olyan másik tagállamban is lehet másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás tárgya, ahol a székhelye található és ahol önálló jogalanyisággal rendelkezik.

Ugyanis egyrészt a 1346/2000 rendelet 2. cikkének h) pontja nem zárja ki azt, hogy a telephely e rendelkezés alkalmazásában önálló jogalanyisággal rendelkezessen és abban a tagállamban legyen, ahol e társaság létesítő okirat szerinti székhelye található, feltéve hogy teljesíti az e rendelkezés által előírt követelményeket.

Másrészt amennyiben a telephely fogalmát akként kellene értelmezni, hogy az nem foglalja magában az adós társaság működési helyét – azt a helyet, amely teljesíti az e 2. cikk h) pontjában kifejezetten előírt követelményeket és amely azon tagállam területén található, ahol e társaság létesítő okirat szerinti székhelye van –, a helyi érdekek – különösen pedig az ebben a tagállamban lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező hitelezők érdekei – nem részesülnének a rendelet által előírt, a másodlagos eljárás e tagállamban történő megindításában álló védelemben. Végül pedig az ilyen értelmezés az adós társaság székhelye szerinti tagállamban lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező hitelezők hátrányos megkülönböztetésével járhatna, különösen azon hitelezőkkel összehasonlítva, akik, illetve amelyek olyan egyéb tagállamokban rendelkeznek lakóhellyel, illetve székhellyel, ahol adott esetben az adós egyéb telephelyei találhatóak.

(vö. 32., 35., 38., 39. pont és a rendelkező rész 1. pontja)

2. A fizetéseképtelenségi eljárásról szóló 1346/2000 rendelet 29. cikkének b) pontját akként kell értelmezni, hogy azt a kérdést, hogy mely személy vagy hatóság jogosult a másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindításának kérelmezésére, azon tagállam nemzeti joga alapján kell eldönteni, amelynek területén ezen eljárás megindítását kérelmezték. A másodlagos fizetéseképtelenségi eljárás megindításának kérelmezése iránti jog azonban nem korlátozható kizárólag azon hitelezőkre, akiknek, illetve amelyeknek a lakóhelye vagy a székhelye abban a tagállamban van, amelynek a területén az érintett telephely található, vagy kizárólag azokra a hitelezőkre, akiknek a követelése e telephely működéséből fakad.

A tagállamok ugyanis – az azt a kérdést rendező nemzeti rendelkezések elfogadása során, hogy mely személyek jogosultak a másodlagos eljárás megindításának kérelmezésére – kötelesek ügyelni arra, hogy a rendelet hatékony érvényesülése – a rendelet tárgyának figyelembevétele mellett – biztosított legyen. Márpedig egyrészt a rendeletnek a másodlagos eljárás megindításának kérelmezése iránti hitelezői jogra vonatkozó rendelkezései többek között azt célozzák, hogy úgy enyhítsék azon tagállam joga egyetemes alkalmazásának hatásait, amelynek a területén a főeljárást megindították, hogy bizonyos feltételek mellett engedélyezik másodlagos eljárások megindítását az érdekek sokféleségének védelme érdekében, beleértve a helyi érdekektől eltérő érdekeket.

Másrészt a rendelet világos különbséget tesz a főeljárás megindítása előtt indított területi eljárások és a másodlagos eljárások között. Márpedig kizárólag a területi eljárások esetében érvényesül az, hogy a megindításuk kérelmezése iránti jogot csak azon hitelezőknek biztosítják, akiknek a lakóhelye, szokásos tartózkodási helye vagy székhelye abban a tagállamban van, amelynek területén az érintett telephely található, vagy akinek a követelése a telephely működéséből fakad. Ebből *a contrario* az következik, hogy e korlátozások nem alkalmazandók a másodlagos eljárásokra.

Végül pedig a másodlagos eljárás megindításának kérelmezése iránti jognak kizárólag a helyi hitelezőkre történő lehetséges korlátozása állampolgárságon alapuló közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül, amely nem igazolható.

(vö. 46–51. pont és a rendelkező rész 2. pontja)

3. A fizetéseképtelenségi eljárásról szóló 1346/2000 rendeletet akként kell értelmezni, hogy ha a fizetéseképtelenségi főeljárás felszámolási eljárás, a célszerűségi követelményeknek a másodlagos eljárás megindítása iránti kérelem tárgyában eljáró bíróság általi figyelembevétele azon tagállam nemzeti

jogának a hatálya alá tartozik, amelynek a területén ezen eljárás megindítását kérelmezték. A tagállamok azonban az ilyen eljárás megindítása feltételeinek meghatározásakor kötelesek tiszteletben tartani az uniós jogot, különösen annak általános elveit, valamint az 1346/2000 rendelet rendelkezéseit.

Továbbá a másodlagos eljárás megindítása iránti kérelem tárgyában eljáró bíróságnak nemzeti jogának alkalmazásakor figyelembe kell vennie az ilyen eljárás megindításának lehetősége útján követett célokat.

Végül pedig a másodlagos eljárás megindítását követően a bíróságnak, amely ezt az eljárást megindította, figyelembe kell vennie a főeljárás céljait, és a jóhiszemű együttműködés elvének tiszteletben tartásával tekintettel kell lennie a rendelet rendszerére.

(vö. 65–67. pont és a rendelkező rész 3. pontja)